

ת"פ 21056/10/19 - מדינת ישראל נגד גיא יעקב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 21056-10-19 מדינת ישראל נ' יעקב

לפני כבוד השופט איתי הרמלין
המאשימה מדינת ישראל
ע"י עו"ד אורי סלע ועו"ד מאיה הבר
נגד
הנאשם גיא יעקב
ע"י עו"ד ירון פורר

גזר דין

1. הנאשם הורשע על סמך הודאתו במכירה של כגרם קוקאין תמורת ש"ח, שאותה ביצע כשליח של אדם אחר.
2. במעשהו פגע הנאשם במאבקה של המדינה בהפצתם של חומרים משני תודעה וממכרים. סוג הסם שאותו מכר הנאשם נחשב ל"קשה", אך מדובר היה במקרה יחיד, בכמות קטנה יחסית וכאשר הנאשם משמש אחרון בשרשרת המוכרים (שליח). הפגיעה בכללותה הייתה קטנה.
3. הסינוגר עתר לביטול הרשעתו של הנאשם, ולכן לא הגיש פסקי דין המשקפים את מדיניות הענישה הנוהגת. התובע טען למתחם עונש הולם שבין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, והפנה לרע"פ 126/15 **טל חביף נ' מדינת ישראל** (13.1.2015) שם נקבע מתחם עונש הולם כזה בגין מכירת קוקאין. על כך ניתן להוסיף גם את רע"פ 5353/17 **דנו טפרה נ' מדינת ישראל** (18.9.17) שם הוזכר מתחם עונש הולם בגין עבירה דומה שנקבע בבית משפט השלום ומתחיל ב-6 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה דומה. מתחם שבין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל בגין מכירת קוקאין הוזכר גם ברע"פ 65/15 **ג'מאל מסארווה נ' מדינת ישראל** (13.1.15).
4. לנוכח מידת הפגיעה בערך המוגן, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע שמתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ראיות ההגנה ותסקיר שירות המבחן:

5. הסינוגר הגיש לעיוני מספר מסמכים המתארים את אופיו הטוב של הנאשם: תעודת הצטיינות ומכתב של התיכון והמכללה שבו למד הנאשם, שמהם עולה שסיים את לימודי ההנדסאות בהצטיינות יתרה, וכן מכתב ממנחהו של

הנאשם בפרויקט מחויבות אישית, שהנאשם סייע לו גם באופן פרטי בגיון כיוון שהמנחה עצמו הוא בעל מוגבלות. למסמכים אלה צירף הסניגור צו גיוס שנשלח לנאשם, אך לא מומש בשל תיק זה.

6. מתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם, בן 21, עובד כשליח בתחום המזון ובאופן מזדמן בגיון. הנאשם הוא בעל השכלה תיכונית ותעודת בגרות מלאות, ולאחרונה השלים בהצטיינות לימודי תעודה בהנדסאות מכונות. הנאשם יועד לשרת בצבא כשרטט אך גיוסו הושהה עקב ההליך המשפטי המתנהל נגדו. תיק זה הוא התיק הפלילי היחיד שנפתח לו. הנאשם הכיר בחומרת העבירה והביע בפני שירות המבחן חרטה ואכזבה מעצמו ושיתף את השירות בתחושת הבושה שלו בפני משפחתו.

7. הנאשם העיד בפני שירות המבחן שילדותו ונעוריו לוו בקשיים חברתיים, רגשיים ומשפחתיים, שמטעמי צנעת הפרט לא אפרטם כאן. הנאשם נחשף מגיל צעיר לסמים בשל מעורבותו של אחד מבני משפחתו הגרעינית בתחום, ושירות המבחן התרשם שעמדותיו המקלות של הנאשם כלפי שימוש בסמים הושפעו מכך. עם זאת, שירות המבחן התרשם שהסביבה המשפחתית שבה גדל הנאשם הייתה בעלת מאפיינים חיוביים, שקשריו עם הוריו טובים וקרובים גם כיום ושהם מספקים לו מערכת תמיכה משפחתית משמעותית.

8. לדברי הנאשם בעבר היה מכור לקנאביס, בין היתר על רקע הקשיים האישיים והחברתיים שחווה בהתבגרותו, אך העיד בפני שירות המבחן שמאז אוגוסט 2021 לא צרך עוד סמים. בשלוש בדיקות שנערכו לנאשם במהלך החודשים נובמבר-דצמבר 2021 לא נמצאו בגופו שרידי סם. הנאשם שלל צורך בטיפול בנושא סמים, אך השתלב בקבוצה טיפולית לעוברים על החוק, ושירות המבחן דיווח כי הוא השתתף באופן פעיל במפגשי הקבוצה שנערכו עד כה והביע רצון להמשיך בכך.

9. בין גורמי הסיכון להישנות ביצוע עבירות על ידי הנאשם, ציין שירות המבחן את התנהלותו האימפולסיבית של הנאשם וקשייו בריסון עצמי והעריך שלמשפחתו יכולת מוגבלת להציב לו גבולות, במיוחד בנושא סמים. כמו כן שקל שירות המבחן כגורמי סיכון את חשיפתו של הנאשם לחברה שולית ונטייתו לריצוי חברתי, ואת קשייו בקבלת החלטות מושכלות תוך שקילת ההשלכות של מעשיו.

10. מנגד התרשם שירות המבחן שהנאשם הפיק לקחים מההליך המשפטי והטיפול, וכי הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי ומתפקד באופן תקין וחיוני. בין הגורמים העשויים להשפיע לחיוב על סיכויי שיקומו, ציין שירות המבחן את היכולות שהפגין הנאשם במסגרת לימודיו ואת שאיפתו לשירות צבאי משמעותי, וכן את לקיחת האחריות על מעשיו ומחויבותו להמשיך בהליך הטיפול.

11. בשל גילו הצעיר של הנאשם ורצונו להתגייס לצה"ל, לנוכח החשיבות לאפשר לנאשם להמשיך במסלול חיים נורמטיבי, ועל מנת לאפשר לו להשקיע מאמצים וכוחות בהליך הטיפול לצד עשייה שיש בה תרומה לחברה, המליץ שירות המבחן שלא להטיל על הנאשם עונש של עבודות שירות אלא שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב של 300 שעות. ענישה מוחשית וקונקרטית זו תבטא לדעת השירות את חומרת העבירה.

12. לנוכח השתלבותו של הנאשם בטיפול, העובדה שהעבירה שבוצעה הייתה חריגה להתנהגותו, התרשמותו של שירות המבחן שעצם ההליכים הפליליים מציבים בפני הנאשם גבול חיצוני ומרתיע, ובמטרה למנוע פגיעה בסיכוי גיוסו של הנאשם לשירות בצבא ובאפשרויות התעסוקה העתידית שלו, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם.

סוגית ההרשעה:

13. הסניגור עתר כאמור לעיל לביטול הרשעתו של הנאשם בהתאם להמלצת שירות המבחן. לטענת הסניגור, הרשעה תפגע באופן קונקרטי לא רק בנאשם ובעתידו, אלא גם באינטרס הציבורי שיש ברתימת הכשרתו המקצועית של הנאשם לשירותו בצבא. הסניגור הדגיש ששאלת גיוסו של הנאשם היא שיקול חשוב אך לא יחיד התומך בהימנעות מהרשעת הנאשם. שיקולים נוספים הם גילו הצעיר של הנאשם, עברו הנקי, התסקיר החיובי של שירות המבחן, השתלבותו של הנאשם בטיפול במסגרתו, ומעורבותו המוגבלת בביצוע העבירה. הסניגור הפנה למספר החלטות על ביטול הרשעה במקרים דומים: ע"פ (ירושלים) 33947-10-17 **מדינת ישראל נ' שלמה קרוקוצקי** (20.3.2018), ת"פ (ירושלים) 28032-06-19 **מדינת ישראל נ' משה רן אביסדרס** (25.4.2021), ת"פ (תל אביב) 42378-11-19 **מדינת ישראל נ' יותם שטרית** (26.4.2021), ת"פ (ראשון לציון) 65092-02-19 **מדינת ישראל נ' גיל עילם** (31.5.2020).

14. התביעה התנגדה לכך שהרשעת הנאשם תבוטל. זאת, בשל התפקיד המשמעותי לעמדתה שמילא הנאשם בשרשרת אספקת הסם, בשל סוגו של הסם שבמכירתו היה מעורב, ובשל המעגלים החברתיים הרחבים שנפגעים מנגע הסמים. התביעה הפנתה לרע"פ 727/21 **אבישג חובב נ' מדינת ישראל** (16.2.2021) שבו נקבע כי "ככלל עבירות הסמים החמורות אינן מתאימות מטיבן לוותר על הרשעה", ולרע"פ 114/19 **יוליה שצ'רבקוב נ' מדינת ישראל** (13.1.2019) שבו נקבע שחשש שהרשעה תפגע בסיכוי להתגייס לשירות בצבא לא מצדיק בפני עצמו הימנעות מהרשעה.

15. כידוע, הכלל הוא ש"משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם"^[1], וסיומו של תיק במקרה כזה ללא הרשעה הוא חריג לכלל שיש לנקוט בו "רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדיון לבין חומרתה של העבירה"^[2] - זאת, כאשר מתמלאים שני תנאים: "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה"^[3]. עם השנים השתרשה בפסיקה גישה שלפיה "על העותר לאי-הרשעה מוטלת החובה להצביע על כך שהרשעתו תביא לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו, ולתמוך את טענותיו בתשתית ראייתית מתאימה"^[4]. הפסיקה גם הכירה בכך שמתקיים יחס בין שני התנאים לסיום תיק ללא הרשעה במובן ש"ככל שהעבירה שעבר הנאשם ונסיבות ביצועה הן ברף הנמוך, כך פוחת האינטרס הציבורי שבהרשעה. כפועל יוצא, ניתן להקל על הנטל המוטל על כתפי הנאשם להראות את עצמת הפגיעה שתיגרם לו כתוצאה מן ההרשעה כתנאי לאי הרשעתו בדיון"^[5]. סיכום מן העת האחרונה של ההלכות הרלוונטיות ניתן למצוא בעפ"א (באר שבע) 61054-07-21 **גיל חמו נ' מדינת ישראל** (7.11.2021).

16. עיון ברע"פ שצ'רבקוב שאליו הפנה התובע כמו גם ברע"פ 2180/14 **ספיר שמואלי נ' מדינת ישראל**

(24.4.2014) ובע"פ 207/16 פלוגי נ' מדינת ישראל (15.10.2017) מלמד על פסיקה עקבית של בית המשפט העליון שלפיה החשש מפני אי גיוס לצה"ל אינו מצדיק בפני עצמו הימנעות מהרשעה. כפי שסיכם זאת השופט אורי שהם ברע"פ שמואלי הנ"ל: "גם בנוגע להימנעות מהרשעתו של קטין, יש להראות כי ההרשעה תוביל לפגיעה מהותית וקונקרטית בעתידו או בשיקומו, כאמור. על אחת כמה וכמה, שדרישה זו עומדת בתוקפה כאשר מדובר בבגיר, או ב"בגיר צעיר". בבקשה שלפניי נטען, כי המבקש מעוניין להתגייס לצה"ל, וחושש כי הותרת ההרשעה על כנה תפגע באפשרותו לעשות כן. ככל הידוע לי, שאלת קיומה של הרשעה בפלילים, היא רק שיקול אחד מבין שיקולים רבים העומדים בפני רשויות הצבא בבואן להחליט על גיוס לצה"ל. אני סמוך ובטוח כי רשויות הגיוס בצה"ל ישקלו את מכלול נתוניו האישיים של המבקש, ויחליטו לגבי גיוסו בהתאם לאמות המידה המקובלות בתחום זה. על כל פנים, החשש לפגיעה באפשרותו של המבקש להתגייס לצה"ל, אין בו כדי להצדיק כשלעצמו הימנעות מהרשעה".

17. במקרה שבפניי מעבר להעלאת חשש מפני אי גיוס לצה"ל שכאמור אינו יכול להוות כשלעצמו בסיס להימנעות מהרשעה, לא הציג הנאשם ראיות לפגיעה אחרת שתגרם לו בוודאות גבוהה כתוצאה מהרשעתו. לפיכך, אני דוחה את הבקשה לביטול הרשעה.

העונש

18. התובע עתר לגזור על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר בפועל הנמצא בקצה התחתון של מתחם העונש ההולם שלו טען. הסיניגור ביקש שתאומץ המלצתו העונשית של שירות המבחן.

19. בעוד לא מצאתי מקום לבטל את הרשעת הנאשם כהמלצת שירות המבחן, אני מוצא מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בהתאם להוראות סעיף 40ד לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ולאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן. זאת, לנוכח הסימנים לשיקומו של הנאשם והסיכוי הגבוה לשיקומו כעולה מתסקיר שירות המבחן. אציין בהקשר זה את גילו הצעיר של הנאשם, היעדר הסתבכויות נוספות עם החוק, לקיחת אחריות מלאה והשתתפות פעילה בטיפול. בצד זאת, אני סבור שהשל"ץ שעל ביצועו ממליץ שירות המבחן ישרת היטב את מטרות הענישה, ויאפשר למצות את הטיפול והשיקום של הנאשם.

20. לנוכח האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 300 שעות של"ץ לפי התוכנית שגיבש שירות המבחן.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי לשלוש שנים שלא ישוב ויעבור עבירת סמים שהיא פשע.

ג. קנס בסך 1,000 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. ניתן לקזז את הקנס מכל סכום שהופקד בתיק מ"ת

21042-10-19 או בתיק מ"י 1506-10-19. יתרת הפיקדון שמעבר לקיזוז תוחזר לנאשם אם לא הוטל על הכסף עיקול ואין מניעה חוקית אחרת להחזירו.

21. מוצא בזאת צו מבחן למשך 18 חודשים בעניינו של הנאשם.

22. מובהר לנאשם שהפרת צו המבחן או צו השל"ץ עשויים להביא להטלת עונשים אחרים תחתם.

23. בהתאם להוראת פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 לנוכח הרשעת הנאשם בעבירה של סחר בסמים, אני מכריז עליו כסוחר סמים, ומורה על חילוט סכום של ₪ 700 שנתפס ברשותו.

24. לנוכח חד פעמיות העבירה, היקפה של העבירה והתפקיד האינסידנטלי של הקטנוע בביצוע העבירה ומתוך הקפדה על עיקרון המידתיות, לא מצאתי לנכון לגזור על הנאשם עונש הקשור לרשיון הנהיגה שלו או להורות על חילוט הקטנוע. לפיכך, אני מורה להחזיר לנאשם את הקטנוע התפוס שמספרו 357-84-801. סמים שנתפסו, יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

המזכירות תשלח גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, 21 במרץ 2022, בנוכחות הצדדים.

[1] ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל (21.8.1997)

[2] ר"ע 432/85 גדעון רומנו נ' מדינת ישראל (21.8.1985)

[3] ע"פ כתב הנ"ל

[4] רע"פ 3589/14 שרון לוזון נ' מדינת ישראל (10.6.2014)

[5] רע"פ 3515/12 מדינת ישראל נ' דוד שבתאי (10.9.2013).